

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

tilslutning. Man var enig om, at det første skridt på vejen måtte være, at henholdsvis England og Frankrig kom op på den samme liberalisering, som en række andre lande, deriblandt Danmark, allerede har, nemlig en 75 pct. liberalisering. Det er også sket for Englands vedkommende, som har ført sin liberalisering op på 75 pct., hvorimod det ikke er sket for Frankrigs vedkommende, der ikke mente, det havde økonomisk basis for at gå højere end til 20 pct. Derefter blev det endvidere besluttet, at medlemslandene til OEEC skulle indsende deres såkaldte negative lister, d. v. s. at hvert enkelt land var forpligtet til til OEEC at indgive en liste over de varegrupper, det pågældende land fortsat havde på bunden liste, under importregulering, samt hertil at føje en begrundelse for, at de pågældende lande mente det nødvendigt at have importregulering i det omfang, disse lister viste. Når dette materiale var indkommet til organisationen — det var meningen, at materialet skulle være organisationen i hænde inden jul — skulle materialet overgives et underudvalg indenfor organisationen, den såkaldte handelskommission, som skulle bearbejde materialet; Dette skulle ske på den måde, at organisationen foretog eksaminationer af hvert enkelt land; således skulle Danmark for sit vedkommende eksamineres af repræsentanter for tre andre lande, der kritisk gennemgik det indsendte materiale og analyserede, om de grunde, Danmark havde angivet, forekom at være tilstrækkelige.

Når disse eksaminationer og undersøgelser var tilendebragt, ville kommissionen have opdelt de varer, der var tilbage på bunden liste, i to kategorier: en kategori, hvor man fandt, at årsagerne til, at varerne holdtes på bunden liste, var af rent national karakter — her kunne man rette henstillinger til det pågældende land om at ændre denne politik, hvis man ikke syntes, den var tilstrækkeligt begrundet — og en anden kategori, nemlig sådanne varer, som landene holdt på bunden liste under henvisning til deres geografiske forhold til andre lande. Her ville det være organisationens opgave at foranstalte forhandlinger imellem to, tre eller flere lande, for at disse lande ved indbyrdes forhandling kunne finde frem

til udveje for at frigøre også disse varer for importrestriktioner. Når man er nået så langt, skulle det være muligt at afgive en indstilling fra handelskommissionen til selve ministerrådet, som så skulle træde sammen påny. Denne sammentræden skulle finde sted nu i foråret; på grundlag af kommissionens indstilling skulle ministerrådet da træffe endelig beslutning om videre skridt til fortsat liberalisering, og så kommer omsider de beslutninger, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke så utålmodigt venter på.

Jeg tror, at alt dette ligger ganske klart, og at det tydeligt fremgår, at Danmark ikke har afvist noget skridt til yderligere liberalisering, og det ærede medlem hr. Viggo Starckes forespørgsel bygger således på en misforståelse.

Man kan derefter spørge, hvad Danmark da har svaret i sit liberaliseringsmemorandum. Jeg tror ikke, der er grund til at gå i enkeltheder med Danmarks svar, de ærede medlemmer vil kende det fra folketingets vareforsyningsudvalg, og det ærede medlem hr. Viggo Starcke har også fået dette memorandum tilsendt. Danmark indleder naturligvis med en redegørelse for, hvor meget der er liberaliseret, og som det ærede medlem ganske rigtigt anførte, er vi oppe på en liberalisering på 76 pct. Hertil kommer, at hele tekstilimporten ikke er undergivet kvantitativ importregulering, men en deporeringsordning, som i virkeligheden modsvarer en ganske ringe toldbeskyttelse på en 2—3 pct. Det er altså en særdeles mild form for importregulerende foranstaltninger, der vel, når vi sammenligner med lande, der nok har tekstilvarer på friliste, men til gengæld har gennemført høje todsatser, berettiger os til at regne tekstilgruppen med til det liberaliserede område, hvorefter vi er oppe på 83 pct. Kun 17 pct. af importen står tilbage på de bundne lister, og en nærmere undersøgelse vil vise, at disse 17 pct. af importen ikke er blevet importreguleret på nogen hårdhændet måde, men at der har været en overmåde smuk stigning i importen for de pågældende varers vedkommende, endog således, at importen af disse varer er steget relativt stærkere end importen af de frigivne varer. Det skyldes naturligvis, at der har været et særlig stærkt behov for de pågældende varer, ender slutning kan